

[Sundhedsministeren]

hjem og lignende helt i overensstemmelse med lovens forudsætninger fortsat må forbeholdes de private apoteker. Jeg finder dog, at der bør åbnes mulighed for at tillade, at sygehusapoteket leverer til store plejehjem af sygehuslignende karakter, hvis nærhedsprincippet giver grundlag for en forbedret farmaceutisk betjening af plejehjemmet og leverancen ikke vil slå økonomien i stykker for det private apotek, der hidtil har haft leverancen.

Det vil næppe være praktisk som foreslået i beslutningsforslaget, at sygehusapotekerne i visse tilfælde leverer medicin til brug for patienter uden for sygehuset. Apotekerloven åbner derimod mulighed for, at det behandlende sygehus i et vist omfang udleverer medicin til patienter, som uden at være sengeliggende behandles på sygehuset. Det er således accepteret, at sygehuse udleverer medicin til terminalpatienter. Jeg vil ikke afvise, at der kan være behov for nærmere retningslinjer eller for regulering af denne form for udlevering. Der er tale om et samspilsproblem, og det vil jeg bede opfølgingsudvalget om at vurdere.

På grundlag af udvalgsbetænkningen vil jeg i øvrigt vurdere behovet og formen for en eventuel regulering af udlevering af medicin til hjemsendte patienter, der stadig har tilknytning til sygehuset.

Jeg er enig med forslagsstillerne i, at den eksisterende samhandelsadgang sygehusapotekerne imellem bør opretholdes. Jeg vil heller ikke afvise, at der kan være behov for, at sygehusapotekernes adgang til at levere lægemidler til de private apoteker udvides, men adgangen hertil bør begrænses til specifikke lægemidler, hvor der er en særlig begrundelse for at udvide samhandelsadgangen, og jeg vil derfor anmode Sundhedsstyrelsen om nærmere at vurdere denne problemstilling.

Jeg finder derimod ikke, at der er saglig grund til at tillade et sygehusapotek i én amtsskommune at levere lægemidler til sygehuse i en anden amtsskommune.

Jeg er enig med forslagsstillerne i, at bestemmelsen i apotekerlovens § 56 om sygehusapotekernes produktion indebærer, at sygehusapotekerne ikke kan få godkendt og derfor heller ikke kan fremstille et nyt lægemiddel, såfremt dette finder anvendelse uden for sygehuse. Jeg tror ikke, at bestemmelsen på nuværende tidspunkt reelt afskærer sygehusapotekerne fra

at producere lægemidler, som ville være relevante i sygehusproduktionen, men på længere sigt kan jeg ikke afvise at den omhandlede begrænsning kan vanskeliggøre amtsskommunernes mulighed for at forny det sortiment af lægemidler, der fremstilles på sygehusapoteket.

Apotekernes og sygehusapotekernes indkøb af lægemidler sker gennem medicinalgrossisterne. Engrosdistributionen af lægemidler er veltilrettelagt og sker til rimelige omkostninger. Jeg har meget svært ved at se nogen begrundelse for at give sygehusapotekerne adgang til at indkøbe lægemidler direkte hos importør og fabrikant og dermed indrømme sygehusapotekerne en fordel, som det konkurrerende system, de private apoteker, ikke har. Jeg frygter, at vi med en direkte indkøbsadgang for sygehusapotekerne vil få en situation som den, vi havde før 1. januar 1983. Sygehusapotekerne vil få store og variable rabatter, og sygehusapotekerne vil naturligvis indkøbe de lægemidler, der er billigst for sygehuse.

Sygehusenes ordinationsmønster danner skole for de praktiserende lægers efterfølgende ordination. Det vil givet i mange tilfælde vise sig, at det lægemiddel, der var billigt at anvende på sygehuse, vil være dyrt for patienten og for sygesikringen, når det ordineres af den praktiserende læge.

Som nævnt kan der være behov for at vurdere nogle af reguleringerne af sygehusapotekernes forhold, men beslutningsforslaget er for kategorisk og overser behovet for en samlet tilrettelæggelse af lægemiddeldistributionen i amtterne, herunder også de private apotekers rolle.

Ingrid Rasmussen (S):

Når vi har fremsat dette beslutningsforslag om sygehusapoteker, er det ikke mindst for at give sygehuskommunerne en beslutningskompetence, som de har brug for. Restriktionerne for sygehuskommunernes mulighed for at drive en rationel og veltilrettelagt lægemiddelforsyning er for øjeblikket urimelige.

Udgifterne til medicin udgør en væsentlig del af sygehusektorens omkostninger. Derfor mener vi i Socialdemokratiet, at vi bør give sygehusapoteker mulighed for at konkurrere mere direkte med de private apoteker og hermed tillade udvidelser af sygehusapotekernes aktivitetsområde, hvis de private apoteker ikke reelt er konkurrencedygtige for hele deres sortiment.